

Štampa vsak četrtrek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta „ 2.50
za četrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravitelstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
ljevajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pesamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopis se ne vra-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznaki se plačuje
od navadne vrtice,
če se natisne enkrat,
po 12 h, dvakrat 18 h,
trikrat 24 h.

Štev. 27.

V Mariboru, dne 6. julija 1899.

Tečaj XXXIII.

Eminenca Kardinal Missia.

Iz Rima je pred kratkim došel glas, ki je razveselil vsako krščansko slovensko srce. Sv. Oče so v tajnem konzistoriju 19. junija t. l. kneza in nadškofa v Gorici Njeg. eksclenco dr. Jakoba Missia imenovali za kardinala. Njeg. eminenca kardinal Missia je prvi slovenski kardinal, kar stoji sveta katoliška cerkev. Po javnem konzistoriju, ki se je vršil 22. junija, sta odpotovala papežev odposlanec Celli in častnik papeževe straže Pecci v Gorico, da mu vročita papežovo pismo in škrlatno kapico. Papeževa dvornika sta spremljala novega kardinala tudi na Dunaj, kjer mu je 27. junija izročil nadvojvoda Franc Ferdinand škrlatni biret. Proti 11. uri se je v dvorni kapeli zbrala visoka in najvišja gospoda. Potem pride eminenca novi kardinal in za njim nadvojvoda Fr. Ferdinand (cesar je bolehal), ki stopi k tronu, zanj ob evangelijski strani pripravljenem. Malo niže trona je bil klečalniki za kardinala, za njim klečalniki za papežev odposlanec in potem prostori za razne dostojanstvenike. Po sv. maši, katero je ob obilni asistenci služil škof Schneider, poklekne papežev odposlanec pred nadvojvodo, ki se dotakne na zlati skledici ležečega papežev pisma z besedami: «V imenu Njeg. Veličanstva naj se bere!» Ko je potem odposlanec prečital papežovo pismo, stopi novi kardinal pred nadvojvoda, se mu trikrat nakloni in poklekne na zgornjo stopnico trona. Nadvojvoda si pokrije glavo s klobukom ter dene kardinalu biret na glavo. Nato se oba odkrijeta, pred altarjem se zapoje slovesni Te Deum, po katerem je novi kardinal s tako lepim, čistim in milobnim glasom zapel pontifikalni blagoslov, da je vse navzoče očaral. Nadvojvoda zapusti s spremstvom kapelo, kardinal pa stopi v zagrad, kjer si obleče škrlatni talar. Drugi dan je bil eminenca od cesarja sprejet v zasebnem zaslišanju. — To torej je vesela novica, ki se je naglo širila po slovenskem svetu, ki se je veselo razlegala posebno v lavantinski škofiji, katere sin je novi kardinal, in še zlasti je lepo odmevala po Murskem polju, kjer je tekla zibelka eminence. — Papežovo pismo proslavlja lepe čednosti novega kardinala, posebno preblago srce, njegovo globoko učenost, njegovo možko značajnost, ljubeznjivo delavnost in muzikalno izobraženost. Eminenca je tudi vešč vseh modernih jezikov in izvrsten poznavalec in zagovornik cerkvenih koristi. — Kardinal je gojenec graškega deškega semenišča in je bil ljubljeneц takratnega knezoškofa, grofa Otokarja Marije. Mladenič je rasel pred svojim škofom, kakor nekaj Samuel pred velikim duhovnikom Helijem. Tudi mu je bil njegov starejši brat, rajni pobožni duhovnik Antonij, angelj varuh in oče ob enem, ker je kardinal prerano izgubil svoje ljube stariše. Bogoslovja se je eminenca učil v Rimu v rimskem kolegiju Germanicum, kjer je tudi dosegel čast doktorja sv. pisma. Gradec se radostno spominja mladostnega škofijskega tajnika, oziroma kancelarja in kanonika. Bela Ljubljana je rekala, da si je škof Missia s prvim nastopom pridobil srca vseh. Duhovništvo in prosto ljudstvo mu je bilo res vedno iz srca udano. Toda apostolski duh vlega škofa je bil liberalcem silno na potu. Ker pa je kardinal stal kakor velikan na torišču, so bili prepričani, da ga s puhlimi liberalnimi načeli ne morejo zmagati, zato so pa segli po blatu. Takšni stebri pa, na katere je Kristus postavil svojo cerkev, se ne podirajo z blatom. Tudi nad njegovim narodnim mišljenjem so dvomili njegovi sovražniki. Toda pred vsem slovenskim svetom lahko trdimo, da je eminenca več daroval, prestal in storil za Slovence, kakor marsikateri njegovih ljutih nasprotnikov. Da pa so slovenski sinovi, katerim zdaj tudi najvišje odlikovanje sina priproste slovenske matere preseda, to je kratkomalo nerazumljivo. Slovenski sinovi za svojega preblagega brata niso imeli več lepe besede, a sv. oče mu je pripravil škrlatno suknjo. — «Slovenski Gospodar» pa meni, da je bilo treba prazniško se opraviiti, da se spodobno pokloni svojemu rojaku, prevzvišeni eminenci, prvemu slovenskemu kardinalu! Na mnoga leta!